

[Kulturministeren]

ste omgivelser og give dem den oplevelse og den glæde, der er ved at være med i et fællesskab, udnytte de muligheder, der er i at være med i fælles aktiviteter. Det vil på lang sigt gavne de kulturelle institutioner og først og sidst det enkelte menneske.

Hr. Jimmy Stahr spurgte til slut, hvordan det lå med de 120 mio. kr. Ja, det er jo altså 120 mio. kr., som regeringen har ønsket at afsætte til en ekstra kulturel indsats. De ligger uden for, hvad Kulturministeriet i øvrigt skal bidrage med i den almindelige stramning. De ligger altså som en ekstra bevilling, der kommer, uanset om man bliver pålagt besparelseskra v eller ej, og derfor er det selvfølgelig en fordel, at det har været muligt at tilvejebringe denne mulighed.

Jeg har svaret på det med kommunerne.

Jeg er i øvrigt glad for, at hr. Jimmy Stahr også gav tilslutning til, at vi nu søger nærmere belyst, hvad de kulturelle investeringer i virkeligheden betyder for vores samfundsøkonomi. Jeg tror, sandheden er, at de betyder mere, end vi tror. Det kan man sige er lidt af en flokskel. Men sandheden er, at de, hvis man vil se det ud fra et forretningsmæssigt synspunkt, forrenter sig langt bedre, end man hidtil har troet. Vi har valgt i Kulturministeriet at prøve at gå tættere på det spørgsmål og vil forhåbentlig kunne vende tilbage med en orientering af Folketinget.

Regeringspartierne har jeg også takket. Jeg skal svare på et par enkelte spørgsmål. Hr. Ole Bernt Henriksen spørger, om man i forbindelse med den pulje, hvor der er angivet en fifty-fifty finansiering fra henholdsvis privat og offentlig side, kunne tænke sig en anden sats end de 50 pct. Det vil jeg ikke afvise, jeg vil i hvert fald gerne overveje det. Man kunne godt tænke sig, det kunne være en fordel at have en differentieret tilskudssats. Det vil jeg se nærmere på.

Men det værdifulde ligger i – og det har jeg forstået at ganske mange i øvrigt giver tilslutning til – at vi nu søger at udnytte mulighederne for et samvirke imellem det offentlige og private, når det gælder kulturelle investeringer og tilskud.

Til hr. Helge Sander, som også fuldt ud gav tilslutning, vil jeg blot sige, at når man i forhold til mangfoldigheden på det kulturelle område – hr. Helge Sander henviste til, hvor mangfoldigt området er – kalder det hele for kultur, kunne det i sig selv være en barriere. Nogle mennesker vil være fremmede og vil på forhånd tage af-

stand fra kulturbegrebet i den sammenhæng, det bruges her. Kan vi finde et andet udtryk? Det skal naturligvis være velkomment. Jeg har prøvet at vride hjernen, uden held. Nu har jeg ingen problemer med ordet kultur, men det ved jeg godt at nogle mennesker har, og vi skal i hvert fald ikke have nogen unødvendige barrierer.

Det er meget bevidst, at jeg bruger udtrykket »den folkelige kultur«. Jeg siger aldrig folkekultur, så skal man, som det nogle steder også er blevet opfattet, være noget mere marxistisk eller noget, vi kender fra lande, der ligger øst for os. Men folkelig kultur er i virkeligheden et mere dansk begreb end næsten noget andet, og det er den folkelige kultur med det enkelte menneskes stærke placering, som vi er optaget af.

Fru Ingerlise Koefoed talte om den økonomiske side af sagen, og det kan vi jo om nødvendigt vende tilbage til. Også her forstod jeg at der var en velvilje til stede, og at man selvfølgelig vil søge at få udnyttet denne ekstra bevilling på den bedst mulige måde. Men jeg må sige en gang til: Det er altså en merbevilling, det er ekstra penge til kulturområdet, som man, uanset hvilke vilkår man i øvrigt skal leve med, kan udnytte som en ekstra mulighed både i den folkelige kultur og i den etablerede kultur.

Fru Ingerlise Koefoed henviste til, at mit parti tidligere var med til at garantere kulturbudgetterne. Det mener jeg vi stadig væk er. Regeringen har samme opfattelse, derfor har den også afsat ekstra midler til kulturen. Men jeg må minde om, at den tidligere regering sammen med mit parti, og i øvrigt med stor forståelse og også direkte støtte fra fru Ingerlise Koefoeds parti, afsatte 150 mio. kr. til 10-punkts-programmet og 400 mio. kr. til 7-punkts-programmet med skolen som lokalt kulturcenter som en hovedopgave. Det er mere end en halv mia. kr., der er afsat til kulturelle aktiviteter. Der er lige netop kulturelt perspektiv i disse punktprogrammer, og derfor mener jeg ikke, at der er belæg for at holde den tale om økonomien, som fru Ingerlise Koefoed gjorde.

Hr. Duetoft har jeg svaret på spørgsmålet om idræt. Jeg vil sige til hr. Duetoft, hvis han har bekymringer for, om jeg ikke skulle være indstillet på at give idrætten en forsvarlig placering i en ny folkeoplysningslov, at det er jeg. Den skal placeres på lige fod med andre, og jeg be-